

DUŠANOVY ZÁPISKY

Únor 2012

XIII. ročník

číslo 3

Za pár dní se posadíme,
o talent se podělíme.
Někdo tančí, hraje, zpívá,
porota jen hlavou kývá.
Někdo zase zazáří,
vykouzlí všem úsměv na tváři.

A co potom čeká vítěze?
No přece to,
kam ho jeho kariéra odveze...

Las Vegas už na něj čeká,
snad ho sláva nevyleká.

HeePee

**Křik - pláč - beznaděj
Takhle smrdí porážka
Štěstí, pláč a výskání
Joo! Vítězství hrůzu nahání!**

Rozhovor s...

Život je když...

Převor břevnovského kláštera

Petr Prokop Siostrzonek

Zdravím své čtenáře! Jako obvykle jsem byla pilná jako včelka a byla na místech, které vy nestíháte, nemůžete nebo snad z nějakého neznámého důvodu nechcete navštívit. A jak je mým zvykem, z jednoho takového místečka jsem pro vás zjistila pár věcí. Pro svůj rozhovor a námět k psaní jsem nemusela daleko, stačilo si zajít 16. prosince minulého roku v 18:00 na náš staroveský zámek.

Musím se přiznat, že jsem nebyla zrovna nadšená z toho, že budu dělat tento rozhovor, a to rozhovor s převorem břevnovského kláštera Petrem Prokopem Siostrzonkem (překlad jména: synovec ze sestřiny strany). Nejspíš jako spousta jiných lidí nemám nijak kladný vztah ke křesťanství, ale je třeba zmínit, že ani

záporný. Netušíc, na co se mám převora ptát, a vyděšená z toho, co přijde, jsem celá nesvá dorazila na smlouvené místo. Pan Siostrzonek byl pro mě takové malé překvapení: hned jak jsem vstoupila do místnosti, všechna nervozita ze mě spadla. Sama ani nevím proč, měla jsem z převora strach, ale jak jsem ho spatřila... Jak jsem spatřila toho milého obtlouštělého pána, musela jsem se sama sobě smát. Ono totiž když pana Siostrzonka poznáte, máte chuť se v tu chvíli obrátit na víru, číší z něho taková dobrá aura. Už na první pohled se zdál pohodový člověk, který by nedokázal ublížit ani mouše. Jestli se dá říct o někom, že má dobrou auru, tak o něm. Byl to jeden z mála dní, kdy jsem měla v duši mír, a to díky optimismu, kterým číšel tento převor břevnovského kláštera. No a na co jsem se ho ptala?! Začala jsem zlehka otázkou: Jaká je práce takového převora? Neodpověděl samozřejmě na otázku (tak jako nikdo, s kým dělám rozhovor), ale řekl mi všechno, co se v klášteře dělá i nedělá, a že on nedělá vše, ale všichni v klášteře se na něčem podílejí. Takže převor je představený kláštera, řídí takzva-

ný konvent mezi mnichy. Tento převor na sebe taky prozradil, že jako jeden z mála převorů fušuje taky do politiky. Je to člověk, který prostě dělá co chce a žije naplno, i když v noci ho žena nikdy nehlála. Hřála ho pouze víra... Ano, i na toto jsem se zeptala a dozvěděla jsem se, že byla i v jeho životě, v životě někoho, kdo je plný boha, první láska. Tehdy se prý rozhodoval, jestli být kněz, nebo do toho prásknout, ale rozhodl se být zcela čistý a plný míru a víry. Následovaly další nudné otázky a docela zajímavý rozhovor. To nejzajímavější, co jsem zjistila, bylo však to, že naplní celé kláštera jsou kulturní akce, zahradničení, vyrábění, no prostě blahobyt a pomoc ostatním... Co víc si přát, navíc když jste obklopeni tak nádhernou zahradou, kterou spravuje speciální zahradnická firma?

Zase přistě spolu Eva Santariusová

Jak vidíme její sestru...

Jako žačky devátých tříd jsme přímo nuceny být jejími spolužačkami... Moc o ní nevíme, ale jedna věc je jistá... je... sportovkyně. Naše zdání, ač nás může klamat, je že jezdí na kole a ejhle... trefili jsme se: jezdí na kole.

Už nějakou chvíli (po celých devět let) ji sledujeme a vidíme, jak se z ní stává dospělá sportovkyně. Její vysportovaná postava nás bije do očí už od prvního okamžiku, co jsme ji spatřili. Ale jaká vlastně je doopravdy? To ... my nevíme... Jediné, co můžeme říct, je to, že je usměvavá, veselá a lidí radostí naplňující Nikola, kterou její mladší sestra Aneta vidí jako vzor a hodlá jít v jejích šlépějích... To je ona... Nikola...

Moje sestra

Moje sestra se jmenuje Nikola a chodí do deváté třídy. Její koníček je závodění na kole. Tým, za který Nikola jezdí, se jmenuje ACK Stará Ves nad Ondřejnicí. Od nás je to skoro za rohem,

takže nikde nemusí dojíždět, i na závody jezdí s týmem. Ale na závody jich moc nejezdí, spíš jenom v zimě, jinak přes léto a jaro jich vždycky jede tak pět.

Teďka jí právě skončila sezona cyklokrosu, za chvíli Nikole začne silniční závodění, ale to ji moc nebaví, tak místo toho bude jezdit na horských kolech. Někdy si zajede tu silničku, když je to kousek, jinak ne. Na cyklokrosech jezdí tak do 2. místa, ale ne na Českém poháru, jen na Oderském. Na Českém poháru tak do 6. místa, někdy předjede o rok starší holky, ale někdy ne. Já budu taky jezdit na kole. Zatím jsem jela cyklokros ve Staré Vsi, jmenoval se Silvestrovský cyklokros. Tam jsem byla 2., předjel mě nějaký polský závodník. Ten závod, co jezdím já, je jenom takový nábor.

Právě teď jsou tréninky v tělocvičně, jezdíme do Frýdku a tam běháme venku a někdy jezdíme na Olešnou na aquapark. Jinak se chodí do Staré Vsi do TJ haly, posilujeme tam a taky na konci si hrajeme fotbal. Jo a taky běháme, ale je to makačka.

V lednu jsme byli na soustředění do Jeseníků na běžky. Jeli jsme celá rodina. Mamka a taťka byli jako dozor pro ty mladé, aby mohli ti velcí jezdit a makat na běžkách. Moc jsem se na to těšila, já totiž budu jezdit na snowboardu, tento rok poprvé.

Po příjezdu jsme se všichni rozdělili do pokojů. Já jsem byla v pokoji s Maruškou Rumanovou, ale večer se k nám přistěhovala Nikola a už to nebyla taková sranda. Večeře byly dobré, snídaně taky, ale obědy moc ne. Bylo to tam pěkné, ale poslední den, jak jsme měli odjet, tak taťka nenastartoval auto. Nakonec to nastartovalo, ale po příjezdu do Ostravy se nám pokazila spojka, tak taťka zaparkoval a zavolal odtahovou službu. Dojeli jsme domů a další den jsme už bruslili na ledě.

Anett

VŠEZNÁLEK ANEB JAK SE RODÍ BÁSNÍCI

Básníci z 3. A

Žáci 3. tříd: Děti vymýšlely vlastní kalendářovou hru. Naši třetáci si v čítance četli podle Ludvíka Středy Kalendář. Tady si teta Alena vymyslela kalendářovou hru. Nazývá ji MŮJ TÝDEN a zná ji jen ona a Matěj. Hra je jednoduchá. Teta se ptá, Matěj odpovídá:

„Co děláš v pondělí?“

„Chodím mamce na zelí.“

„Co děláš v úterý?“

„Plaším venku kačery.“

„Co děláš ve středu?“

„Rovnám sbírku pohledů.“

„Co děláš ve čtvrtek?“

„Stavím domek ze čtvrtek.“

„Co děláš při pátku?“

„Schroupnu kopec oplatků.“

„Co děláš v sobotu?“

„Cvičím vrabce u plotu.“

„Co děláš v neděli?“

„Nic, co byste nechtěli! Cucám mléčné karamely, těším se zas na pondělí.“

Teta zatleská a pochválí Matěje.

Podle přečteného článku si na spiso-
vatele-básníky zahráli i třetáci. Vyšlo
z toho několik velmi pěkných výtvorů.

Co děláš v pondělí?

Co jsem nestih v neděli.

Co děláš v úterý?

Pasu doma housery.

Co děláš ve středu?

Zvu si domů Edu.

Co děláš ve čtvrtek?

Chodí na mě smutek.

Co děláš při pátku?

Čtu si pohádku.

Co děláš v sobotu?

Pojedeme na chatu.

Co děláš v neděli?

Lížu nanuk v posteli.

Eliška ,3.A

Co děláš v pondělí?

Chodíme do lesa na jmelí.

Co děláš v úterý?

Sháním 2 teriéry.

Co děláš ve středu?

Dělám kaši k obědu.

Co děláš ve čtvrtek?

Chystáš dárek na svátek.

Co děláš v pátek?

Sháním 5 látek.

Co děláš v sobotu?

Dělám v práci robotu.

Co děláš v neděli?

Jim obilné deli.

Standa

Tentokrát věnujeme
Všeználeka poezii. I
mezi našimi žáky se
možná zrodí nějaký
nový básník, posud-
te sami!

Co děláš v pondělí?

Píšu dopis příteli.

Co děláš v úterý?

Mám taneční večery.

Co děláš ve středu?

Lížu nanuk k obědu.

Co děláš ve čtvrtek?

Nakreslím pět zvířátek.

Co děláš při pátku?

Vypravuji pohádku.

Co děláš v sobotu?

Peču v troubě dobrotu.

Co děláš v neděli?

Čtu si knížku v posteli.

Eva

Básnička: Káčátko

Co děláš v pondělí?

Sedím doma na jmelí.

Co děláš v úterý?

Válím se už v posteli.

Co děláš ve středu?

Lížu lžičku od medu.

Co děláš ve čtvrtek?

Vyvrtávám vývrtku.

Co děláš při pátku?

Chodím venku ke káčátku.

Co děláš v sobotu?

Čistím máminu botu.

Co děláš v neděli?

To byste to věděli.

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Vysvědčení

Vysvědčení, vysvědčení,
pětek je tam jako zrní.

Jak to doma vysvětlíš?

Je to lehké,
pětku škrtněš,
a něco tam přikreslíš.

Pak rodičům zavoláš.

A jen se stále ptáš a ptáš,
aby se rodiče nedostali ke slovu.

Sice je to námaha,
ale vyhneš se nepřijemného hovoru.

A pak jenom přežít doma,
vymluvit se, zas a znova.

Řekneš, že jsi známky ztratil
otci, máti všechny plány zhatil.

Eli

Zima?

*Přišlo jaro do vsi, kde jsi, zimo, kde jsi?
Byla zima mezi námi, ale už je za horami.
Hu, hu, hu, jaro už je tu.*

Píše se 20. prosince a já marně čekám na sních, který hlásili. Čekám, čekám, ale najednou se setmělo a sních pořád nikde. Druhý den ráno se vzbudím a ono opravdu bylo nasněženo. Byla jsem venku a užívala jsem si to. Ještě že tak, protože o dva dny později sních začal tát a následně už z něj byla jen hnusná břečka, ze které jsme měli akorát tak mokré kalhoty. Od toho dne ještě pořád nenasněžilo. Vánoce na blátě, Silvestr na blátě a dny v tomto týdnu byly jako na podzim, sních ni-

kde, ale zato silný vítr a dešť. Co dělat, přírodě neporučíš. Myslím, že teď nám už nezbyvá nic jiného – jen čekat a doufat. Ovšem viděla jsem na internetu předpověď, že by se k nám zima měla dostavit někdy uprostřed února. Já tomu sice moc nevěřím, ale když už ten sních napadne, stejně tady nevydrží déle, než v prosinci. A co vy? Věříte předpovědi, nebo si myslíte, že žádný sních nenapadne?

S pozdravem

Aďula

Vánoce na blátě

Tak a jako skoro každým rokem jsme měli Vánoce na blátě, ale Vánoce na sněhu jsou o moc lepší a silvestr to samé. Vánoce na sněhu vypadají takhle: děti chodí ven sáňkovat a bobovat, chodit na procházky s rodiči a taky se koulují. A co Vánoce na blátě? Děti sedí doma a dlabou cukroví a nejhorsí je, že se všichni nudí. Jediný den se sněhem byl 21. prosince a ještě den potom. Jinak každý den bylo škaredě, hlavně na Vánoce a na silvestra. Ale pozor, protože předpověď počasí říká, že zima má být v srpnu. Alespoň že existují kamarádi, jinak by byla úplná nuda. Ale už by mohlo napadnout alespoň 30 cm sněhu, aby byla nějaká ta sranda, jako třeba koulovačky a tak dále.

Anett

Anketa

V minulém čísle jsem se vyptávala naši redakce, zdali si dávají redaktoři nějaká předsevzetí, jelikož, jak všichni dobře víte, nedávno nám začal nový rok. Odpovědi se sešly různé. Někteří si předsevzetí dali, někteří ne a někteří to rovnou vzdali. Co se týče žáků naší školy, 60 % tázaných řeklo, že si předsevzetí dalo, 30 % řeklo že ne a zbylých 10 % se o to ani nepokoušelo. Tak to vidíte, více jak polovina našich žáků je cílevědomých a jdou si pro to, co si pečlivě vysnili. Takže nemarněte čas a přidejte se k těm, kteří vědí co chtějí, protože nikdy není pozdě na to změnit svět...

Divadlo v Rakové

5. prosince, stále ještě roku 2011, divadlo Košatka spolu se staroveskou základní školou navštívilo slovenské město Raková. Tam se uskutečnilo setkání tří škol: naší, slovenské a polské. Sraz byl v 7 hodin ráno před školou. V autobuse jeli kromě divadla také zpěváci školního sboru. Cesta trvala necelé dvě hodiny, ale ubíhala rychle. Hned po příjezdu do Rakové se začalo tancovat a zpívat a samozřejmě se pak na pódium dostalo i divadlo se skvělými herci J. Bylo to velmi náročné, všichni měli trému, a to díky zaplněnému sálu. Lidé seděli, shlíželi na pódium z balkonu a dokonce celou dlouhou dobu stáli. Abych pravdu řekla, já, s hlavní rolí, jsem měla opravdu trému, ale věřím, že se naše vystoupení návštěvníkům líbilo. Po divadle jsme chvíli pozorovali i ostatní účinkující. Musím přiznat, že polským dětem jsme moc nerozuměli, ale i tak to bylo pěkné. A pak se šlo do vedlejšího hostince na oběd. Byl opravdu výtečný, a jestli si dobře pamatuji, měli jsme dva kopečky rýže, americké opékané brambory a skvělé kuřecí maso.

Celý talíř byl doplněn zeleninovou oblohou. Po obědě nás čekalo překvapení. Do místnosti vstoupil Mikuláš a každého obdaroval pytlíkem dobrot J. Následovaly připravené činnosti v základní škole – drátkování, kreslení na látkové šátky, keramika, aerobic, no prostě skvělá

zábava. Na večer, když už se chystala cesta domů, jsme se ještě stavili v nedaleké pekárničce a koupili si slovenské chleby. Radím vám, když jedete na Slovensko a chcete koupit svým blízkým nějaký dárek, neutrácejte za drahé hlouposti a kupte jim raději voňavý chléb, určitě je to potěší. Cesta zpátky proběhla dobře, bez jakýchkoliv potíží. Na další vystoupení do Rakové se už velmi těším. Pac a pusu

Vaše Aďula

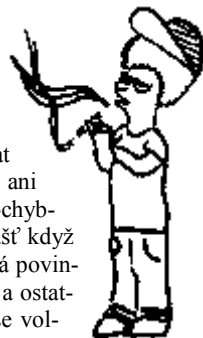

ŠKOLNÍ ŘÁD JE SVATĚJŠÍ NEŽ ZÁKON!!!

V jednom ze svých článků jsem se zmínila o tom, že je tato škola plná lempů. Určitě si říkáte, že to přeháním, popravdě... NE, nepřeháním.

Jsem známá tím, že si stěžuju na celkovou úroveň Čech a nemám ráda určitou skupinu lidí ve škole, která mívá přiléhavé přezdívky (kuřáci, hajzli). Nyní jsem ještě více pobouřena lidmi a konkrétně našimi žáky. V mé blízkosti je spousta těch, kteří mě proklínají, dokonce v tuto chvíli vedle mě sedí člověk, který mě zrovna nazval nehezským slovíčkem, ale nejen já vidím, že něco není správně, když pravidla, která mají nějaký účel, nikdo nedodržuje. Myslím, že už je zcela jasné, že mířím ke ŠKOLNÍMU ŘÁDU. Všichni alespoň jednou porušili školní řád! Jednou je to lehcé přehlédnutelné, podruhé je to lidské, ale každý den?!!! Neodpustitelné! Mnozí z vás chodí po druhém zvonění teprve do školy a přítom školní řád jasně přikazuje, aby všichni žáci seděli ve svých lavicích.

Neříkejte, že je takový problém si přivstat, nebo vynechat jednu cigaretu. Není ani problém své ostatní pochybné aktivity omezit, zvlášť když vaše opravdová a jediná povinnost je chodit do školy a ostatní aktivity jsou jen vaše volba. Ale škola není jen povinnost, je to dar vědění...! Takže prosím dodržujte řád, každý řád je tu proto, aby nezavládl chaos. A Školní řád je svatý jako zákon. Další věc je: prosím dejte tento článek přečíst i vašim rodičům! Oni za vás zodpovídají a přece nechtějí, aby si na ně ti zodpovědní ukazovali prstem a říkali si, že jejich dětem se vše toleruje a nic z nich v budoucnu nebude.

Santariusová Eva

Olympiáda z českého jazyka

Každý milovník českého jazyka jistě ví, že 15. prosince v naší škole proběhla Olympiáda z českého jazyka. Zúčastnilo se celkem sedmnáct žáků, a to žáci osmých a devátých tříd. Test jsme psali v učebně fyziky, kde se všichni, velmi zapálení do češtiny, vrhli do testu, který zahrnoval mluvnickou a slohovou část. U slohu bylo určeno téma, kterou musel článek obsahovat, a to konkrétně „Za dveřmi je...“ Účastníci využili svou bujnou fantazii a vymysleli slohy jako třeba „Za dveřmi je zimní čas“, „Za dveřmi je drak“ nebo třeba „Za dveřmi je hasicí přístroj“. Někteří si to prostě užili a někteří byli zase rádi, že se ulili z prvních dvou hodin...

Úspěšnými řešiteli se staly Tereza Daňová (já, HeePee) a Denisa Korpasová (Debbie), obě z deváté třídy a zároveň redaktorky školního časopisu. Gratulujeme (sami sobě) a

prejeme hodně štěstí do dalšího kola!

HeePee

Interaktivní tabule

Všichni už víte, že 5. A má interaktivní tabuli. Je bílá a kolem je černý okraj, samozřejmě nesmí chybět taková ta hejblata, která jsou na boku. Někdy jsou problémy, ale málo kdy. Nejčastěji nejde zvuk anebo nepíše propiska, ale vždycky se to dá opravit. Zatím se nikdy nestalo, že by byl nějaký hodně, ale fakt hodně závažný problém. Je to zvláštní, jenom píšete nějakou tužkou, na které je tlačítko, ale nesmíme ho mačkat, protože vyskočí nějaká tabulka. Je to prostě tabule neomezených možností, na které dělají paní učitelky různá cvičení jako třeba z ČJ, AJ, M, PŘÍ a tak dál. Takže škola postupuje s dobou. Je to super.

Žadam

1

2

Přednáška pro sedmáky

Před jedním nebo dvěma měsíci jsem měl přednášku pro sedmáky. Sedmáci se totiž učili o plazech a zrovna probírali hady. A já jsem asi jediný z celé školy, kdo chová hady. Paní učitelka Stejskalová, kterou měli sedmáci na přírodopis, je moje třídní učitelka. A asi chtěla, aby sedmáky ten přírodopis víc bavil. A tak se se mnou domluvila a v úterý jsem si do školy donesl svého oblíbeného hada. A po odpolední přestávce jsem šel místo do hudebky do přírodopisné učebny se sedmáky. Jako první jsem jim o Kamile a jejím druhu něco řekl. Potom jsem je nechal, ať se ptají na různé otázky. Potom jsem donesl Kamilu.

Kamila je krajta královská (python regius). Má hnědočerné zbarvení a je moc roztomilá. Krmíme ji potkany, a když je zima a nežere skoro vůbec, tak jí sem tam dáme i myš. Mám ji skoro 6 let a mám ji moc rád, je to moje nejoblíbenější zvíře z celého domu. Sice zabila moji činčilu, ale to byla naše vina. Mám teď dva nové křečky, ale žádný z nich se Kamile nevyrovná.

Potom, jak se mě na všechno zeptali, všichni si Kamilu pohladili a ti, kteří chtěli, si ji mohli dát kolem krku. Většinou to byli kluci-kámoši, ale u některých holek převládla chuť zkusit něco nového a zvítězit nad strachem a daly si ji na krk taky. Jednoho kámoše začala trochu stahovat, ale nevím, jestli to bylo tím, že měla Kamila hlad, nebo se jí Vojta nezalíbil, nebo jenom z těch všech lidí dostala nervy. To nevím a zřejmě se to už nikdy nedozvím.

Potom skončila přednáška a sedmáci dostali od paní učitelky úkol. Nakreslit Kamilu a odpovědět na otázky. Já jsem se díval na to, jak pracovali, a někdy, když potřebovali poradit, jsem jim to řekl. Jedna skupinka Kamilu nakreslila žlutě, tak jsem jim řekl, že mají kreslit mého hada a ne nějakou divnou kraju stromovou.

Ruda

Výpis z deníku

Pátek 13.

Dnes je pátek 13., den smůly. Snad se mi nic nestane. Šla jsem do školy, zakopla jsem a spadla do bláta. Super!!! Supím a jsem celá špinavá. Dojdu do školy a spadnu na Honzu ze třídy. Super, cítím se trapně. Ach ta smůla, vždy se mi lepí na paty nejvic ze všech. Jdu do třídy a dám si aktovku na místo. Jdu se projít po škole a hledím do země. Z ničeho nic se otočím a za mnou stojí Adam. Jdu dál a nevšímám si ho. SLEDUJE MĚ!!! Co s tím?! Já mám ale smůlu. Teď zničeno nic zazvoní, že by aspoň nějaké štěstí? Uf! Jdu do třídy matematika! Sednu si a přijde učitelka, chci se postavit, ale nejde to! Kruciš! Někdo mi dal lepidlo na židli. Jsem naštvaná. Mám poznámku, musela jsem sedět celou přestávku, konečně jsem se odlepila zrovna na poslední hodinu. Čtení: učitelka nás zavolala na čtení na známky. Vyvolá mě, já jdu - BUM!!! Rána jak z děla, sletím a bolí mě hlava. Postavím se a dělám jako nic, všichni se na mě dívají, div jim oči nevypadnou. Dojdu k učitelce a čtu 58 slov za minutu. TROJKA. Jdu na oběd. Po obědě jdu do chovatele, sletím přímo do učitelky. Kreslíme na interaktivní tabuli monstrem. Já ho pojmenovala: DELFÍNODRAKOŽÁBA. Jdu domů s kámoškou. A blbneme u řeky a najednou ŽBLUŇK, jsem ve vodě. Jdu domu celá mokrá a přejde mi černá kočka přes cestu. Projdu pod žebříkem a sletí na mě ten chlap, ten žebřík. Konec, píšu úkol - kaňka, to bude 5.

TAK TO SE VÁM URČITĚ
NIKDY NESTANE!!!

Eliza

Popelka na ledě

Skvělá muzika, skvělí herci, vynikající krasobruslaři. To vše jste mohli najít v ČEZ aréně, která byla 10. prosince naplněna k prasknutí. Celou show započal „kabátník“ Pepa Vojtek jako kouzelník. Po něm se na led přiřadily dvě malé děti, které skákaly speciální krasobruslařské skoky, bruslily samostatně, ale i jako úžasný pár, představovaly malou Popelku a malého prince... nehráli tam jen krasobruslaři, hráli i známí čeští herci a zpěváci, jako Leona Machálková, Vlastimil Harapes, Martin Dejdar, Josef Vojtek, Adéla Gondíková a Leona Černá. Hlavní postavy představoval rusko-srbský pár krasobruslařů. Celá pohádka probíhala tak, jak jí všichni znáte... Popelčin tatínek si našel novou manželku, Popelce macechu, která měla dvě cery a Popelku měla ráda, jen když se starala o všechny domácí práce a starala se o dobytek. Přišel den, kdy princův otec, pan král, prohlásil, že princ je již dost starý na to, aby se oženil, a donutil ho, aby si na plese vybral nějakou nevěstu. Pozvánku dostala Popelka a její dvě sestry, které si na prince dělaly zálsuk. Ples je skvělý, ale vzít tam Popelku? To v žádném případě! Popelka však věděla, že pozvánka byla i pro ní, zeptala se macechy, ta jí odpověděla, že může jít, jen když vytrídí popel a hrách, uklidí zvířatům, uklidí dům a jestli se bude všechno lesknout. Macecha však nepočítala, že hodná zvířata jí pomohou. Když byla práce hotová, objevil se kouzelník a přičaroval kočár, který byl vedený labutěmi. Princ noc protančil s cizí dívkou půvabného stylu, avšak po půlnoci Popelka spěchala zpátky domů a při tom shonu ztratila stříveček, princ se ji snažil najít a pak ho napadlo, že tento malý stříveček může padnout jen jedné dívce. Které? To musí zjistit. Objede celé království a najednou najde – Popelku, jeho lásku z dětství. To byla ta záhadná kráska, to je jeho budoucí nevěsta... Tímto končí krásně zpracovaný a vtipný příběh o velké lásce.

Oxik

Dárek pro šestku

Píše se 6. leden...

Ano, je to tak. Šestá třída dostane dodatečně k Vánocům velký dárek. Ptáte se jaký? Sami jsme to nevěděli, ale když už to víme, tak se o to prostě musím podělit. Ale abych to hned neprozradila... Zkuste to sami uhodnout. Je to něco jako obrovská plazmová televize, žáci ze školy na ní pracují velmi rádi. Na škole jsou pouze dvě. No tak, vždyť je to tak jednoduché. Ano, naše třída dostane interaktivní tabuli! Ani si neumíte představit, jaká radostná atmosféra se vytvořila, když nám paní učitelka Kunzová to překvapení prozradila. Také už nás napínala od posledního dne před prázdninami. Jo, po takové informaci se hned učí lépe. Prý se k nám tabule má dostavit někdy v průběhu ledna. Bude to úžasné, ale abych se vám přiznala, tak jsem docela nervózní. Ono se to nezdá, ale v jeden den přijdu do školy a uvidím tu velkou věc viset na zdi místo naší staré křídové tabule. Tak tohle jsem vůbec nečekala. Určitě to bude super.

Ad'ula

PS: Tabule se dostavila, máme velkou radost, příště se s vámi podělím o naše zážitky.

Diskriminace abecedních písmenek

Určitě už jste si někdy odříkali abecedu a všimli jste si, že v abecedě chybí pár důležitých písmenek, jako třeba ě, é, á, í, ý, ó, ú, ů! Proč? Proč na tato písmenka zapomínáme, vždyť skoro v každém slově nějaké takové nalézáme?! To je ale záhada... S takovou věcí by se přece mělo něco dělat! Vždyť nejsme žádní rasisté! To, že má nějaké písmenko nad sebou háček či čárku, neznamená, že je méněcenné! V naší redakci jsme se poptali vašich oblíbených redaktorů, jaké písmenko mají nejraději.

S přehledem vítězí a, pro ně hlasovali: Ad'ula, Eliza, Sarah. Pak už je to miš-maš. Další oblíbená písmenka jsou: s, i, z, v, b, m, d. Paní učitelka Kunzová volila y a my q a t. A tak vás vyzýváme, abyste vaše nápady, jak zachránit potlačovaná písmenka, vložili do schránky spolu s vašimi oblíbenými písmenky nebo posílali

na e-mail:

dusanovyzapisky@seznam.cz

HeePee a Oxik

Házená Polanka

Když jsme přijeli do Polanky, byli jsme tam první. Připravili jsme se, šli jsme se rozházet do haly a zatím tam přicházely jiné školy. Hráli jsme první zápas a hned jsme vyhráli. Hrál se na dvou hřištích: na prvním hřišti hráli mladší a na druhém hřišti hráli starší. Vyhráli jsme všechny zápasy a v každém zápase včetně jednoho jsme dali víc než 10 gólů. Hrály se i pohybové hry, které málem nikdo nemá rád! Nejvíc gólů dali asi: Dalibor, Vojta a Radka

vojta

Zabíjačka

V sobotu jsme u stredy zabíjeli domácí prase. Už v 6 hodin jsem tam strašil! Asi kolem sedmé hodiny řezník píchnul Pepu do krku. Bylo z něho „krve jak z bravka.“

Dostal jsem nejhorší práci. Spalovat chlupy a vytahovat vnitřnosti. Pořád jsem nosil vodu, myl troky, krájel maso a ujídal uvařený mozeček. Ale nestěžuju si. Dostal

jsem po půlce a najedl jsem se. Ve 13 hodin jsem šel směrem domů udělat defekt na vleku. Na mostě jsem potkal Zdeňka Vaňka. Pokecali jsme o holkách a ve 4 hodiny jsme se rozloučili. V 8 hodin už bylo po všem a já jsem jenom upíjel pálenku a stáhnul 1 pivo.

Boss

Dějepisná olympiáda

Samozřejmě my chytří, co jdeme do každé soutěže, jsme se sešli docela nedávno v učebně přírodopisu za účelem udělat Dějepisnou olympiádu. Po dokončení a vyhlášení vítězů (MĚ a Terky Pomajbové) začala příprava na okresní kolo. Jako nejlepší reprezentanti naší školy jsme vyjely plny očekávání s panem ředitelem do Ostravy s tím, že to tam těm šprtům nandáme...

Při uvítání jsme si prohlédly naše soupeře a shodly jsme se, že když už nic, byly jsme nejhezčí a nejveselejší (bohužel ne nejchytřejší). Bohužel i my měly nedostatky: žádné brýle, čisté vlasy a záře osobnosti bylo to, co nás předurčovalo k záhubě. No co vám mám povídat, po napsání testu nervozita rostla, okousané nehty, potrhané vlasy, kruhy pod očima, no holt řádný stres... V pondělí jsem dostaly tu napjatě očekávanou zprávu: JÁ, Eva Santariusová I., jsem byla 27. A Terka? No holt naše vítězka byla poslední. Ale to nic, my to nevzdáváme a příště vyhrájeme!!

Santariusová Eva

HOKEJ

Český hokejový tým do 20 let letos málem vyhrál medaili na mistrovství světa. Ale mrzí je, že si nezahráli ve čtvrtfinále s Rusy. Mají radost i z 5. místa. Nejlepší hráč z naší „20“ je brankář Mrázek. Kdyby brankář Mrázek chytal i minulý rok tak by naši dopadli jinak! Petr Mrázek Američany na ledě úplně rozmetl, vychytal 52 střel a pustil 2. V posledních minutách dal Petr Mrázek málem gól! A postřehl jsem, že Petr Mrázek přepadl přes hráče a udělal salto.

Podle mého názoru si hoši vedli velice dobře, jen Rusům, bohužel, podlehli. Je to velká škoda, protože naši na to rozhodně měli. Největší chyby dělala zřejmě obrana. Škoda, že naši nevyhráli první místo. Příští rok jim to nandáme!

Vojta

Xixa má talent

Loni velmi úspěšná a dokonale zorganizovaná XixaStar
a letos mnohem lepší a dokonalejší **Xixa má talent.**

Proč nedat šanci nejen zpěvákům, ale i těm ostatním?
Tanec, zpěv, hra na klavír nebo něco jiného, nebo snad nějaké kouzla?! To všechno se
letos může objevit. Díky našim tvůrčím a poradatelským schopnostem věříme, že letos
úspěch bude ještě větší. Ale v téhle soutěži nejde vůbec o nás dvě, ale jen a jen o vás.
O vás a váš talent. Když jsme se už loni rozhodli, že tuto soutěž uděláme znovu, bylo
nám jasné, že bychom měli dát šanci i ostatním.

Soutěž bude jen jednokolová

V první jarní den - 21. března - poznáte Xixa talent!

V porotě uvítáme:

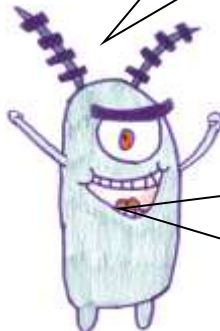
Kristýnu Sasínovou, Matěje Jančáka, p. uč. Paličkovou, p. uč. Kunzovou.

O překvapení nebude nouze.

Takže přejeme hodně štěstí!

Sarrah & Debbie

„Hele, Adame, co ty vlastně děláš?“
„Ale, mám zodpovědnou práci, mám
pod sebou 500 lidí a šíleně se nadřu.“
„A to děláš někde ředitele ve fabrice?“
„Ne... sekám trávu na hřbitově.“

Policajti dostanou nové
vysílačky. Chodí po městě,
když vtom ve vysílačce
zachrastí a ozve se hlas.
Jeden policajt se ptá druhého:
„Co mám teď dělat?“
Druhý mu radí: „Zmáčkni
ten knoflík a řekni příjem.“
První policajt tedy stiskne
knoflík a řekne: „Osmnáct
tisíc hrubýho!“

VTIPY

Přijde hluchý pacient
k lékaři:
„Pane doktore, potřebuju
potvrzení o tom, že
jsem hluchý.“
Doktor:
„Dobře, počkejte, než
najdu ve skladu potřebný
formulář. Zatím vám
tady pustím rádio, ať se
nenudíte.“

Vojta, Mart'as

CHVILKA NA BÍDÝLKU

Opět tady máme naše oblíbené slepičí bídýlko se spoustou nových novinek, které vás stoprocentně dostanou ze židle!

Máme pouze ověřená fakta a nejsme žádný Plesk, který pouze roznáší drby.

Nejsme bulvár, ale něco jako kronika 21. století.

- * Tereзка z 2. A se podezřele a stále usmívá na Vildu z 2. A.
☞ *A mladá láska začíná.*
- * Martinovi z 2. A se velice líbí Tereзка, také z 2. A.
☞ *Ta vaše třída je teda čiperná.*
- * Aničce ze 3. A se bezhlavě zamilovala do Vojty z 5. A.
☞ *Aničko, takže na starší?*
- * Hanka z 5. A šílí po Vojtovi taky z 5. ☞ *Teda Vojto, ty jsi ale kanec.*
- * Eliška z 2. A je velice sprostá na žáky z devátých tříd! ☞ *Eliško, tím nás neoslňuje!*
- * Tereзка z 9. A je už od první třídy nezastavitelně zamilována do Pavla taky z 9. A.
☞ *Tereзko, Pavla ti ze srdce závidíme!*
- * Striptýz? V 9. třídě je možné všechno. Údajně při hodinách sportovních her kluci strhávají kalhoty holkám! A dokonce Vojta si velice rád dobrovolně sundává kalhoty a ukazuje své pozadí panu učiteli Havránkovi.
☞ *Vojto pozor, aby se do tebe náhodou pan učitel nezamiloval.*
- * Denda z 9. A a Dalibor z 8. B spolu mají tajně veřejný románek.
☞ *Nemusíte skrývat vaše city, vše už víme!*
- * Jirka z 9. A si našel nového přítele. Spolu s Michalem z 9. A v sobě našli zalíbení.
☞ *No jo, taková dokonalá partie.*
- * Vojta a Matouš z 9. A se mají velice rádi! Sice se stydí to dávat najevo, ale vůbec se za to nemusíte stydět!
☞ *Všichni chápu vaši lásku, takže můžete být v pohodě. ☺*
- * A konečně poslední drb! Honza z 9. A se prý rozhoduje mezi Ivou nebo Pájou z 9. A.
☞ *Nebo snad hned dvě najednou?*

OSMISMĚRKA

Známka, vydaná v edici Čs. historická užitková vozidla, zobrazuje poštovní autobus Praga z roku 1928. Vůz se vyráběl v automobilním oddělení Praga v Praze. Šlo o původních vozidel, upravených jako nákladní automobil a autobus. Valník měl nosnost 1 tuny a autobus uvezl osm cestujících. Poštovní autobusy dopravovaly cestující na mnoha linkách a karoserie byla upravena pro manipulaci s poštou.

AGENTURA, AKT, AUTORITA, CESTOVNÉ, CIT, FEDERACE, FOND, GRAMOFON, HOSTITEL, HOUSENKA, CHMEL, KARAVAN, KEDLUBEN, KONEC, KORMIDLO, LŮZA, NAŤ, NEZÁVISLOST, NIKL, ORGANIZACE, OZDRAVOVNA, PERSONÁL, PIVOVAR, RASA, SEMIFINÁLE, SLAD, SMÝŠLENÍ, SNACHA, STÉBLO, STROJ, STRUKTURA, SUCHO, ŠVADLENA, TARIF, TUŠ, URAN, USPOKOJENÍ, VRŠ, ZADEK.

A Z Ů L S K P E R S O N Á L É P Š Ť
 Í N E J O K O P S U C H O E C N R O A
 D N O F O M A R G I P I V O V A R N
 H Á Í N E L Š Ý M S T É B L O U G V
 O O E C N E Z Á V I S L O S T L A O
 U C S I N E C A R E D E F K S Í N V
 S K K T S F A C H K E D L U B E N I A
 E L Á N I F I M E S T R O J C D Z R
 N N A R U T N E G A T I R O T U A D
 K C H A D R O E L S S E K R I E S C Z
 A T U Š V A D L E N A V A R A K E O

Výhercem osmisměrky z minulého čísla se stává Petr Folta a Nikola Bajgerová z 9. A
 Správné řešení tajenky zní: „pětikoňovými“.

Jsmo, jak jste si už asi všimli, školní časopis. Já jsem tu už poslední rok, tak jsem si řekla, že bych mladší generace měla inspirovat a motivovat, prostě jim ukázat tu správnou cestu a těm, co z ní sešli, chci říct, že ještě není pozdě se na ni vrátit. Nechci znít jako ti „otravní dospělí“, ale zamysleli jste se někdy nad tím, co bude pak? Hned jak se narodíme, jsme pod ochrannými křídly našich rodičů a našich blízkých, že si ani jejich pomoc a péči neuvědomujeme. Rodiče nás živí, všechno za nás platí a jsou schopni pro nás obětovat i život. Naši rodiče jsou částí společnosti, ta se řadí na generace a každá generace jednou odejde a zanechá něco pro tu další, mladší generaci. Postupem času zjišťuji, jak je společnost složitá a že jsem taky její součástí. Nevím, jestli zcela chápete celý význam, a tak se zeptám jednoduše. Co pro svět děláte vy? Když chodím školou, vidím spoustu lidí, kteří nikdy ve světě nebudou po-

třeba. Z mnohých se stanou obyčejní flákači a povaleči, někteří už jimi jsou. Nechci říct „učte se víc“, je to vaše volba, jestli budete doktoři nebo uklízeči, protože každé povolání má svou váhu, každý nějak může pomoci většímu dobru, mase lidí. Vždyť i malé zrunko rýže může převážit misku vah na druhou stranu. Když všichni budou plnit své povinnosti k lidem, státu a rodině, nebude tu to, co se děje nyní. Zvýšená kriminalita, prodej drog a jiné věci, které si nechci ani představit... Tak co uděláte se svým životem? Jestli se nad celkovou hloubkou zamyslí alespoň jeden žák naší školy a řekne si „Dnes se budu snažit, najdu si svůj cíl a své místo“, tak můj úkol je splněn. Dávám vám to nejcennější, a to mé moudro života: můj cíl a jdi za ním, aby ostatní na tebe mohli být pyšní...

Santariusová Eva

